שאין כותבין נכנסין לנחלתו של בעלה על פיה · דלרמנת לחמר פ"פ כניס עדים (כנדים יח) ונגבי בסוחין דילה הוא דלקילו לבנן מסוס עיבונא: כשהגשתי לאמר · והכי גרסינן: גמ' לנחלה · זכה בנחלת לחיו: ואמן לא נדרוש מדרש תורה · תורה אור כחמיה: מדעתא דכתובה אתתי · ובפוקי ממוסא [ב] בסהי בעיבון: כל מילי דלחיים כו' · ועיקר לדעתא דכשותין לחתי ובריבן לה וכיון דבריבן לה שקלה נמי כתובה דמקפר כתובה גלמוד: דלא ידעה כמאי מפתרינא · וכיון דהזכירה כשותין גלית דעתא דלמכרייה לחתי והא דלחמרה דבריסא "אמו לי כתובתי" שמא כסבורה היא שזו היא כתובתה: מתני' ויבמה · לחם יבמה וטעמא דכולהו מפני שכותלות לוחה ומחכוונות לקלקלה חמותה שוחתה שחומרת בלבה זו לחלכל כל יניעי ועמלי וכן בת חמותה לומרת זו מירש כל עמל לבי ולחמי ולחי לדחכה, ויבמתה יבא שמא סופה להיות לרעה ובת בעלה זו בחה במקום לחי חוכלת כל עמלה: מה בין גט ליבמה · דלחמר בפ"ב דגיטין (דף כג:) לף הכניס שלין לחמות להביל נשה לומר מת בעלה נחמות להביל נשה ממדינה היס ותע"ג דעלייהו סמוכין לדריסום לומר "בפי נכתב ובפי נחתם": שכתב תוכיח · וסמכין עיקר לכתבת: גמ' כת חמיה · שלין בת חמותה מהו: לגירסת · יניע לחי שהביחה לחבי מבית לבית: והכא נמי · תע"ג לחיה לף לכלה לגירסת דלחה שהרי לין בעלה של זו לחיה מן הלס ובני לחה טוענין מה שהביחה לחה מחן (כתובות דף נב:) "בין דיכרין דיהוון ליכי מינאי לינון יכמין כספ כתובתיך יחר על חולקהן דעם לחוון לף"ם הא קא לכלה לגירסת דבי רבלי וסניא לה: משה מב הרי היא כלנו בת הבעל · כיון דזו לינה מעידה לזו ממילא נפקא דלחה בת חמותה כמי לינה מעידה לבת בעלה הלכך לגירסת לגירסתי כי הלכך לינבריך לין זו מוספת ולא הוכרכו להזכירו: וי' יהודה · לחמר לך ולחי הוכרכו דבשלמא חמותה סניא לכלה מפני שסופה לירבנה וחמרה קלקלה לגירסתי כי הלכך לינבריך לממינהו: מנלה מלי מוסיף כו' · כיון דלין לה על מה לשנות חמותה לחמלי קא מוסיף לה ר' יהודה לומר לינה כלה נחמנת ומשני טעמא דרבי יהודה כלה סניא לה לחמותה משום דמגלה לבנה מעלה: וכבר כמים הפנים לפנים · קרא כחי' כמים הפנים לפנים כמים שוחקות וחם הוא שוחק חם לחדם לחדם לחחר חם הוא הלבן שלחדם נופה בהן ורוחה בהם פנים כפניו חם הוא שוחק חם זה גם הוא שוחה לחדם לחחר חם זה גם (ג) (זה) הוא לוחבו וחם הוא שוחה חת זה גם הוא שוחק חת זה לחחר חם זה גם חבר נמי סניא לה דחמותה סניא לכלה משום דקלקלה לגירסת לה וכיון דבת הבעל סניא לחחת חב חחת חב נמי סניא לה כדברי ב"ש: גמ' חם רבו מסביר לו פנים הוא מחכים וחם לאו הוא מחכים מרבו: לא תמלוך: גמ' חם רבו מסביר לו פנים הוא מחכים וחם לאו חיגו מחכים מרבו והכחיבמי לבני לו חלני והבחלי לחחר: מי מפקה · היל ולא חם בעלה ושמא סופה להיות חמותה מי נחמנת לומר "מת בעליך והחייבמי לבני לו חלני והבחלי לחחר": מי מפקה · הך חם בם לדעתה דלמת מיית בעל וגפלה לחחר מיכן פשיט לן כדחמר במחני' "ויבמתה" דהייגו משום גרוח הנחידות—לבת החם עור לבנה —לת, ותע"ג דלגרה הבחה לחחר מיכן פשיט לן כדחמר במחני' "ויבמתה" דהייגו משום גרוח הנחידות—לבת החם ועי"ם כחוס' ד"ה חם ניים ודו"ק. ב) חסר כחן ונ"ל ות"ח כגרס בגמרא

הוא דלגרסת דנופה הוא ומסקת לדעתה בפי לבל בעלת חמותה כגני לבל בעלת חמותה לגגרה הוא חמותה ממון ולא מסקת לדעתה כולי האי-לו-לת חמרה

תוס' חד מקמאי ומנכבא . איבעיא להו בת חמיה נאמנת לומר מת בעלה או לא . נעי במערבא חמות הבאה לאחר מכן מתו . הני תרי בעיי לא איפשיטו ולחוטרא עבדינן:

בת חמותה

(חמיה) אחד את

בת בעלה

אשה

בת בעלה

בת חמותה

אשה שאת אחרת

בת בעלה

אשה

בת חמותה

בת בעלה

אשה

בת חמותה

בת בעלה

אשה

בת חמותה

בת בעלה

אשה

הגהות הב"ח

(ה) גמ' לו דלמת מסוס דלת דלה: (ב) שם שיח סויון וכו' לגירסת (דבי גמלי: תע"ח וב"ב ס"ל דלימת: (ג) רש"י ד"ה וכיון וכו' גם הוא תוכנו כ"ל ומינה זה ממך:

תוספות ישנים

מת בעלי. ותע"ג לי כתובה לינה נחמנת . כלומר דלעגה מכתובה וכן לומר ר"י דהכחם בחמותה בעלה נרבחני ומן לי כתובה לינה נחמנת ות"ל [דף קנו] נוקמה כבני דסדין ולכימנה כרב המנונא . ומשמע (מכבה)[שם] דרב המנונא מהני חף לינה.וכבתובות [דף כג:] לף מעמא ד(א): דקאכלה לגירסת דבי רבלי . ות"ת חמלי לף קלמר כמו קודקלכלה לגירסת דלם שהרי הלב ירם חמה וכמו יירבנה . ט"ל ות"ל כגון שהיס לחמה ל' יחודה בכין דכיין(דהייגו) [דהם מעלין] מה שהביחה חוב ממה : ההוא בר"ת כלומר לפי פנים שחמה נוחן לב להעמיק ולהסביר הוא עומד לך ל"ת חם כבני מכניר ע פנים הוא ד"ה מחכים ומם לחו לינו ב)חוב חמה : מי מפקה מלבת מדעתה כפנים ובפה מקני חמה בעלה ובפה ר"ת ומ"ל חמה בעלה ומ"ת ממה ובפה מי מפקה דלמת מיית בעל וגפלה לחחר מיכן פשיט לן כדחמר במחני' "ויבמתה" דהייגו משום גרוח הנחידות—לבת החם ועי"ם כחוס' ד"ה חם ניים ודו"ק. ב) חסר כחן ונ"ל ות"ח כגרס בגמרא

כב א מיי' פ"ו מהלכות מלוה הלי' ה ג סמג עשין לט טוש"ע מ"מ סימן רסד סעיף כ:

כד ב מיי' שם ופ"ו מהלכות חישות הלי' ה סמג עשין מה טוש"ע חה"ע סימן ו סעיף ו:

כה ג מיי' פ"ו מהלכות מלוה הלי' ה סמג עשין לט טוש"ע מ"מ סימן רסד סעיף ג ופ"ח מהלכות גירושין הלי"ם סימן ו סעיף מג:

כו ד מיי' שם מהלכות חישות הלכה ה סמג עשין מה טוש"ע חה"ע סימן ק סעיף ו:

כח ה מיי' פ"ג מהל' גירושין הלכה מה סמג עשין כ טוש"ע אה"ע סימן ו סעיף ד:

כט ח טוש"ע אה"ע סי' נ סעי' ג:

ב"ה עם הלכות כב"ם. והא דלמר בפ' החלה שנפלו (כתובות שם· וחזרן ופם) גבי ולימת לח לני יורם לחחתו לינו קובר ולח מכוס כתובה לח ניימה כתובה לגבות ממיים ולמי מלן שמעמ ליה לחיים ליה מדלם כתובה בים שמלי הח לים להו קטר הטומר לגבות כגבי דמי ומלי קושיח למלת לפינו ב"ה ניימו דהוולו להו ו"ל דב"ה לח מזכו בהם מטעם מדלם כתובה לחח מטעם קל ומומר ח"ב הסם למויח בעלמח הוח למוקי כבים שמלי ולמסקנח "דהדר לחני שפיר כבים הלל ו"מ דלח לדבי ב"ה מדלם כתובה כל כך כמו ב"ם ולח יסבן דלי מסמבר לדוכחה בכתובות כמו הכח לחלי לח לדבי ליה ב"ה ולח לח מסמבר מכח ליה לדבי לפני ב"ם: בית הלל כו' · ותימה וכי נחלקו ב"ה על הלל רבן שדורם מדלם בכתובה בפ' המקבל (ב"מ קי:) דקלמר הסם הלל היה דוכם לגון הדיוט לבבי לוכבסנדרית היו מקדשים בשוחיהם ובשעת בניסתן לחופה בלו מלריס ומוטפין לוחן כו' ומלח כחוב בהן לבבחבלי לי תיהוי לי לחחתו ולומר ר"י דלח דמי להסם ולהי הדבר יולע ומוכיח שהיו כוחבין בשביל שמוטפין להן לבל הכח בשבחלי לחחר הייו על ידי עדות ברורה ולח ע"י דבר לחר וב"ם שבבי דמ"מ מבחלי לחחר קריבת ביה": חוץ מחמותה כו' ויבמתה · פי' שרוצה לקלקלה לפי שירלה שיחות בעלה לו יבמה ויהיו לרות זו לפי בסוף החלה רבה (דף לו·) לחינה כלחת ליח ח"ב בשיבת היבם תהא מוחרת לחזור מ"מ מחכוונת היל לבייבה ועוד שמא יחלון לה בעלה ותבחת לחחר לו לסוכה לזה ולזה ולח חפול עוד לפני בעלה לייבם ות"ת והלח בשמעידה על יבמה שמא יבמתה בעלה ותהא לרתה לחלחר ו"ל שלינה חוצות ובסוף יקלקלנה: והא תנן חוץ מן מז' כיוס · לחמני' פריך דלח קחני חלת חמת: לחו

[כתובות נג.]

[ג] והא תניא ויניין [ב] [ג"ל דתניא] [ג"ל דתניא]

(ג) ר"ל מה לי מסקת דעתה בפי לבל בעלת חמותה ממון ולח מסקת דעתה כולי האי-לו-לת חמרה

(ב) ר"ל מה לי מסקת דעתה בפי לבל בעלת חמותה ממון ולח מסקת דעתה כולי האי-לו-לת חמרה

(ג) ר"ל מה לי מסקת דעתה בפי לבל בעלת חמותה ממון ולח מסקת דעתה כולי האי-לו-לת חמרה